

MIÉRT VANNAK NEHÉZ HELYZETEK?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. október 11.

Köszönöm, hogy itt vagytok ma, hogy nyitott a szívetek, nyitott az elmétek, úgy hiszem, hogy a dicsőítés alatt a Szellem mozdult közöttünk, és segített nekünk abban, hogy belépünk oda, arra a helyre most, az Ige mélységébe, amit Ő készített el a mi számunkra. Egy nagyon-nagyon fontos tanítás fog elhangozni a mai napon, egy alapüzenet, nagyon sokat beszéltem és prédikáltam már erről. Hogy milyen hosszú lesz, azt nem tudom, nem látom még, de már most tudom, hogy folytatni fogom valamikor. Ez egy folyamatnak az első része. Azt hiszem, hogy erre mindannyiótoknak a gyakorlatban, a hétköznapokban, a keresztyén hétköznapjaitokban szüksége van. Szüksége volt is, és szüksége is lesz az elkövetkezendőkben. Arról szeretnék beszélni, hogy te is, én is, és mindannyian személyenként, egyénenként, közösségeként is kapcsolatokban vagyunk. Bármilyen módon éled az életedet, kisebb-nagyobb családdal, kisebb-nagyobb közösséggel, kisebb-nagyobb céges háttérrel, de kapcsolatokban vagy, és vannak a kapcsolataidnak nehézségei. Egyébként is vannak nehézségei az embernek mindenfelé, amerre jár az életben. Lát is, és tapasztal is olyan dolgokat, amiket nem szívesen lát, és nem szívesen tapasztal.

Talán föltetted már magadnak a kérdést, hogy miért van az, hogy hetek, hónapok, esetleg hosszú évek sora óta benne vagy egy nehézségben, egy problémában, egy fájdalomban, egy érzelmi mély letargiában, egy depresszióban, benne vagy egy komoly problémában, és nem tudod, nem látod, nem érzed azt, hogy hogyan lehetne ebből kijutni. Vagy mi ennek az egésznek a célja? Honnan ered ez az egész? Miből fakad ez az egész problémád? Pedig te megteszel, úgy gondolod, mindent, hogy rendben haladjon az életed, és mégis időnként falakba ütközöl, és úgy érzed, hogy egy pusztaság az életed, hogy olyan száraz vagy, mint egy sivatagban ledobott kő, ami körül nincsen semmi nedvesség, nincsen pára, nincsen folyóvíz, és még egy palack ásványvíz sincs a zsebedben. Teljesen kiaszottnak, száraznak érzed magad, és nem tudod, nem látod, hogyan lehetne ebből kijutni. A mai üzenet, a mai tanítás és a következők is, amiket tőlem fogsz hallani, segítségedre lesz abban, hogy meglásd, hogy hogyan viselkedj. Hogyan élj, hogyan hozz döntéseket azokban a nehéz helyzetekben, amikben benne vagy. Mert bizony vannak nehéz helyzetek! Ha föltennem a kérdést, egy szavazást, vagy egy közvélemény kutatást tartanék, hogy hányan éltétek idáig úgy az életeket, hogy soha semmilyen nehézséggel, problémával nem kellett szembesülnötök, akkor hány kéz lenne a magasban? Egy sem. Mert őszinte vagy, és tudod azt, hogy az élet bizony tele van harcokkal, kihívásokkal, ugyanakkor az életben nagyon sok öröm és boldog pillanat és boldog hetek, évek is vannak, amelyek már mögötted, vagy még előtted vannak. Azt gondolja az ember, hogy miért nem lehet állandó békességben élni? Miért nem lehet állandó nyugalomban, kiegyensúlyozottságban, egészségben, felszabaduló örömben élni? Miért vannak ezek a hullámvölgyek körülöttünk? Miért kell nekünk mindig nehézségekkel szembesülni? Hogyan lehetne ezt kiküszöbölni?

Ezekre a kérdésekre keressük a választ, és úgy hiszem, hogy az Úr fog szólni a szívedhez a mai napon. Hitben állok, hogy tudok valamit a segítségedre lenni ebben. *Először* le kell szögezni azt, hogy nehézségek vannak az életben, minden ember életében, az elmúlt pár ezer évben voltak, vannak, és lesznek is. Ezeket a nehézségeket nem tudod kiküszöbölni. Nem tudsz olyan hitszintre emelkedni, nem tudsz olyan sziklaszilárd szellemi ember lenni, tökéletes életmódot élni, hogy ne ütközz bele nehézségekbe. Ha van benned egy vágy arra, hogy problémamentes, nehézségmentes életet éljél, akkor az elmédben, a gondolkozásmódodban ezzel kapcsolatban fordulj valamilyen irányba el, mert ez nem jó hozzáállás az élethez. Jézus, aki tökéletes volt, Jézus, akinek nem volt hibája, bűnt soha nem követett el, mindent a Szellem vezetésére tett, mégis beleütközött nehézségekbe. Mégis át kellett mennie a pusztá-

ságon. Mégis voltak megpróbáltatásai, mégis megpróbálta a külső nyomás, és hatás az Ő lelkét, az érzelmeit, és hatást gyakoroltak ezek rá. Ha Jézusnak szembesülnie kellett nehézségekkel, akkor vajon neked, nekünk szembesülni kell-e vagy sem? Természetes, hogy igen. A kérdés soha nem az, hogy lesz-e nehézség, vagy van-e nehézség az életedben bármikor. Mindig az a kérdés, hogy erre hogyan reagálsz, hogyan válaszolsz, és abban a problémában, abban a nehézségben te mit teszel? Hogyan viselkedsz, és mit hozol ki belőle? Van egy jó mondás arra, hogy az a hegy, ami eléd tornyosul, és meg akar téged akadályozni abban, hogy előre haladj az ígéreted felé, az a hegy lehet számodra egy zsámoly, vagy egy dobogó, hogy rálépj, és közelebb kerülj, nem pedig akadály.

Önmagában már ez a hozzáállás, hogy az ilyen hatalmas Isten számára nincs olyan probléma, amit Ő ne tudna megoldani, amiben ne tudna neked segíteni – ez sok nehézségen keresztülvisz téged. De mégis, milyen forrásból lehetnek nehézségek az életünkben? Milyen irányból jöhetnek problémák az életünkben? Ha őszinték akarunk lenni, márpedig én az szeretnék lenni, és bátorítalak téged, hogy legyél te is őszinte magadhoz, kettő vagy három irányból jönnek nehézségek az életünkben, amit mi nehézségnek nevezünk. Lehetne ezt sok mindennek nevezni, azt hiszem, a következő hetekben itt fogjuk majd mélyen elemezni.

Talán kezdem azzal, és ez az első, hogy sok problémába azért kerülünk, mert mi okoztuk azt. Rossz döntésekkel, rossz hozzáállással, rossz mentalitással, rossz viselkedésformákkal, és azért kerültünk bajba. Nem megfelelő szavak jöttek ki a szánkban, nem a megfelelő módon, nem igei módon gondolkoztunk, elhamarkodottak voltunk, beléptünk ebbe, beléptünk abba. Egy-két példát hadd hozzak. Rossz emberrel kötsz házasságot. Az kinek a hibája? Istené? Az ördögé? A hitelt hitelre, és annak a hitelnek a hitelére még hitelt veszel fel, meggondolatlanul, hogy nem látod azt, hogy miből fogod kifizetni, ezzel anyagi problémába kerülsz, az kinek a felelőssége? Ki okozta azt? A bank? A bankok ebből élnek, minél több hitelt akarnak rád sózni, mert a kamatokból, és a számlavezetési díjakból élnek. Én nem vagyok önmagában hitelessen, de ne lépd túl se a hitedet, se a lehetőségeidet, mert ha rossz döntéseket hozol, akkor annak rossz következményei lesznek!

Ha valaki arrogánsan megbánt, beléd rúg, és valóban nincs igaza, és ha te válaszreakciód a sértés, a visszavágás, a visszarúgás, a visszacsapás, és ez miatt a kapcsolatodok tönkremegy, akkor ez kinek a hibája? Csak a másiké? Nem. Mert az, hogy megbántanak, megsértenek, ez nem jogosít fel téged arra, hogy meg nem bocsátásban, visszavágásban, és ellenségeskedésben legyél te is. Az, hogy igazságtalanságot látsz valahol, és arra igazságtalansággal, hazugsággal válaszolsz, attól a két rossz dolog nem fog hozni majd egy jót. Tehát kapcsolatainkban, helyzeteinkben sokszor mi magunk okozzuk a problémát magunknak.

A második: e világ istene a sátán. Azon dolgozik, hogy elpusztítson téged. Azon dolgozik, hogy téged kiüresítsen, tönkretegyen. Azon dolgozik, hogy mindenféle körülményekkel, nehézségekkel, fájdalmakkal, problémákkal, tragédiákkal megtörje az életedet, és megtörje a hitedet. Azon dolgozik, hogy az életedet keresztbetörje. Tudd meg, hogy soha egy betegség, soha egy tragédia, egy gyermek halála, egy daganatos betegség, vagy bármilyen betegség nem Isten ajándéka, és nem Isten próbatétele a te életedben! Soha, soha, soha! Isten nem úgy munkálkodik az életedben, nem úgy akar jobbat tenni téged, hogy felhasználja azokat a dolgokat ellened, amikért Jézus meghalt, és megszabadított. Ő az az Isten, aki valóban megpróbál bennünket, de az Ő eszközei nem a sátán eszközei. Egyszer egy család háza leégett. Négy gyermeket nevelnek, elég nagy bajba kerültek, de családi, társadalmi, baráti összefogással, és a biztosító is fizetett nekik, szép, új családi házat tudtak építeni, és most boldogan élnek abban a házban. Azt mondta valaki erre, hogy Isten gyújtotta föl a házukat, hogy meg tudja őket áldani egy új családi házzal. Páran mosolyogtok, és látjátok, hogy ez nagyon sántít. Ez egy hazugság. Isten nem használja fel az ellenségnek a dolgait a te érdekében. Hisz Jézus azért halt meg, hogy neked ne kelljen szenvedned a sátán dolgai miatt. De ha bármi rossz dolog ér

téged, bármi fájdalom, bármi tragédia, bármi veszteség, Isten abból egy új, jó dolgot tud neked kihozni, és előmozdítani! Ő erre képes. Érted a különbséget?

Egyszer olvastam sok-sok évvel ezelőtt egy könyvet, valahogy a kezembe került. Még abban az időben, korai éveimben 10-15 évig semmi más könyvet nem olvastam, csak az egyházunk kiadásában lévő könyveket. Javaslom ezt neked is, hogy addig, amíg az összes, több mint negyven könyvet nem olvastad oda-vissza el nagyon sokszor, és nem tanulmányoztad, és nem mélyedtél el benne, addig ne nagyon tekingess más, idegen tanítók üzenetei után! Nem mintha nem lennének jók, de előbb alapozódj meg! A lényeg, hogy annak idején, bő 15 évvel ezelőtt, egy könyv a kezembe került valahogy. Viszonylag az elején olvastam a szerző bizonyosságát arról, hogy ő megbetegedett, kórházba került, és a kórházi szobában, a szomszédos ágyon fekvő betegnek beszélt Jézusról, és az az illető elfogadta az Urat, újjászületett, talán még meg is gyógyult, erre már nem emlékszem. Önmagában ez egy jó dolog, de amit mondott utána, ez volt az a pont, ahol a könyvet kidobtam a kukába. Azt mondta, hogy Isten azért betegítette meg őt, hogy a kórházba bekerüljön, hogy rajta keresztül Isten elérje azt az embert. Ez volt az a pillanat, fiatal keresztényként, hogy fogtam a könyvet, és ezzel a mozdulattal elengedtem! Istennek nem ez a természete! Istennek van száz meg ezer útja arra, hogy elérje az üdvözülni vágyókat, és azokat, akiket Ő el akar érni. Nem használja a sátán eszközeit. Isten egy jó Isten, nem pedig egy gonosz! Ámen!

Soha ne gondold azt, hogy egy betegség, tragédia valami olyan dolog Isten kezében, amivel nevelni, formálni, megalázni, és jobbra tenni akarna téged! Soha nem is volt, most sem az, és soha nem is lesz! Ugyanakkor Istennek joga van arra, hogy megpróbáljon téged. Ami miatt erről ma szó van, hogy meg kell látnod azt, hogy vannak problémák, amibe belekerülünk a saját hibánkból, vannak nehézségek, amibe belekerülünk, mert az ellenség gonosz, és esetleg mi azt megengedtük, jóváhagytuk, és vannak nehézségek, amiket Isten megenged, azért, hogy segítsen neked megtanulni valamit. De ezek, amiket Ő megenged, ez nem a tragédia, nem a betegség, és nem azok a fajta fájdalmak, amik az ördögnek a jellemzői. Ezekben a dolgokban neked tisztán kell látnod, tisztán kell hallanod, tisztán kell tudnod azt, hogy éppen milyen időben, milyen helyzetben vagy benne. Mert ha nem tudod, hogy honnan van, honnan ered ez az egész dolog, amiben benne vagy, akkor vagy megengeded, hogy az uralkodjon feletted, vagy engeded, hogy ez miatt szenvedjél ahelyett, hogy ellenállnál neki. Hogy elparancsolnád, hogy elutasítanád. Vagy pedig szabadulni akarsz belőle, pedig Isten keresztül akar téged vinni rajta.

Mire gondolok? Ha jön egy fájdalomtünet, állj ellen neki! Ha jön egy betegségtünet a testedben, bárhol, bármit érzel, utasítsd el a jogosságát, a Jézus nevében! Bármiféle olyan veszteség ér, hogy tolvajlás, rablás, és pusztítás, amit ugye Jézus kijelentett a sátánnal, a tolvajjal kapcsolatban, hogy az nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön, és pusztítson, ezt neked nem szabad, nem kell elfogadnod! Ellenállhatsz ennek! Elutasíthatod a Jézus nevében, szilárdan, határozottan! Ugyanakkor a legjobb példa, ami megíratott a számunkra, hogy Isten hogyan tesz minket próbára az, hogy elvezet minket A-ból C-be, a B ponton keresztül. Ez a B pont nem más, mint a pusztaság. Mert így vezette Egyiptomból a zsidókat a Kánaán földjére. Istennek van egy kiképzési ideje veled kapcsolatban. Ez az idő egy Isten által elrendelt idő, amit te nem tudsz lerövidíteni. De valamit tudsz vele tenni. Meg tudod hosszabbítani sajnos! A zsidóknak tizenegy nap lett volna, hogy átjussanak a pusztaságon, tizenegy nap! Gondolkoztam ezen a héten, hogy Isten az az Isten, aki hatalmas csodákat tett Egyiptomban, a tíz csapás, és az összes többi megnyilvánulása bizonyítja azt, hogy Isten egy természetfölötti Isten. Az, hogy a vizek, a folyók vérré változtak, hogy békák hullottak az égből, sáskák, dögvész, és sok minden egyéb más csapás sújtotta Egyiptomot, hogy felhőoszlop vezette és kísérte Izrael népét, a zsidókat. Akkor még zsidók voltak, nem volt zsidó állam. A zsidókat az Egyiptomból való kivonuláskor az, hogy éjjel tűzoszlop volt felettük, az, hogy a Vörös-tenger kettévált, ezek természetfölötti erő megnyilvánulások. Az, hogy akkor, amikor az utolsó zsidó

is átért a Vörös-tengeren, és az egyiptomiak még mögöttük voltak, a víz összeomlott, és elpusztult az ellenség, az mind mutatja Isten hatalmát. Isten nem tudta volna megtenni azt, mint amit megtett Illéssel, megtett az Újszövetségben Fileppel, hogy egyik pontról a másikra elragadja őket? Nem tudta volna megtenni azt, hogy Egyiptomból őket kihelyezi, és behelyezi őket a Kánaánba? Képes lett volna erre? Meg lett volna hozzá az ereje, a lehetősége? Meg tudta volna tenni. De nem akarta. Mert az Ő akarata az volt, hogy az a nép, aki elnyomásban volt, az a nép, aki benne volt egy beszűkült rabszolgai, pusztai gondolkozásmódban, egy szegénység, egy kihasznált, egy megalázott mentalitásban, a pusztaságban valamit megtanuljon. Hogy amikor odaér a Kánaánba, az ígélet földjére, ott erős, szilárd, határozott legyen, és tudja képviselni azt, amire Isten őket elhívta.

Volt nekik egy ígéletük. Az ígélet elhangzott már nagyon korán, hogy néktek adtam az ígélet földjét. Néktek adtam a Kánaánt. Ez volt a zsidóknak az ígélet. De nem úgy történt ez velük, hogy Egyiptomból kiemelte őket, és nem behelyezte Kánaánba, hanem a pusztán át vezette a népét. Ha a történetet tanulmányozod, mert ezek azért írtak meg, írja az Újszövetség Igéje, hogy a mi tanulságunkra legyen, akkor láthatod azt, hogy Isten volt az, aki megpróbálta ott őket azért, hogy nyilvánvalóvá tegye a szívük állapotát. Hogy egyértelmű legyen a szívük állapota, ezt írja az 5Mózes 2. De nem haladok annyira előre, nem kell rohannunk, szépen lassan. Kinek kellett megtudnia, és megismernie a zsidók szívének állapotát? Istennek? Isten nem tudta az ő szívük állapotát? Dehogynem, Ő a szívek vizsgálója, a vesék vizsgálója, Ő mindent tud, átlát rajtad. Jobban ismer téged, mint te saját magadat. Miért vezet át pusztát és nehéz helyeken Isten téged? Hogy megismerd te magad a szíved állapotát. Hogy te megismerd saját magad. Ahhoz, hogy megismerd saját magad, és szembe tudjál nézni saját magaddal, ehhez mi kell első körben? Vagy első helyen? Alázat. A pusztaság az a hely, ahol megtanulhatsz az alázatot. Ahol alázatba kerülhetsz. Azt olvassuk a Lukács 1 fejezetben Keresztelő Jánosról:

Lukács 1,80.

80. A kisgyermek pedig növekedett és erősödött szellemben; és a pusztában volt mind ama napig, amelyen megmutatta magát az Izraelnek.

Növekedett szellemben, és a pusztákban lakozott. A Károli egy pusztáról ír, egyes számban, de megnéztem a görögben, az eredetiben pusztákról van szó. Jelenti ez azt is, hogy az életszakaszaidban, az életutadon, élet időtartamodban lehet, hogy több pusztaságon is keresztül kell menned. De ez mindig azt hozza, azt eredményezi, hogy megtanulsz ott valamit. A jellemed, a gerinced, a kiválóságod fejlődik, és be tudod tölteni azt a pozíciót, amely egy magasabb hely annál, mint ahol előtte voltál. Ha nem mész ezen keresztül, nem leszel elég erőteljes és képes arra, hogy megállj azon a helyen, amit Isten neked ígért, hogy elvisz oda. Így volt ez Mózással, így volt ez Dáviddal, így volt ez Józseffel, így volt Pál apostollal, így volt ez Jézussal is. Minden egyes hitembernek a Bibliában, aki letett valamit az asztalra, volt pusztaságélménye. Mindnyájuknak megvolt az a hely és idő az életében, amikor megtanultak valamit. József, aki álmod látott, a kis tinédzser, tizennyolc évesen miért nem lett Egyiptomnak a vezetője, hogy leboruljanak előtte a szülei? Vajon miért nem? Miért nem lett a legnagyobb akkori világbirodalom legnagyobb gazdagságának az ura tizennyolc évesen? Mert nem lett volna rá alkalmas. Se a jelleme, se az alázata, se a kitartása, könnyen korrumpálható lett volna. Lefizethető, megkenhető, manipulálható, és ő is manipulál másokat. Keresztül kellett mennie egy tizenhárom évig tartó pusztaságon, ami bizonyos értelemben a szó szerint is pusztaság is volt az ő életében, és bizonyos értelemben olyan élethelyzetek, amik lelki értelemben, érzelmi értelemben pusztát dologok.

Dáviddal mi a helyzet? Kicsiny fiú volt, amikor jött Sámuel, és felkente őt királlyá. Miért nem lett tizenöt, húsz évesen király? Miért kellett neki kinkeserves megtapasztalásokon keresztül mennie tizennégy éven keresztül, ha jól tudom? Úgy, hogy Saul az életére tört, hogy meg akarta őt gyilkolni, és ő szó szerint a pusztaságban, a barlangokban, a kietlen helyeken

bujkált. Érzelmileg megtörve, megalázva. Ha szeretnéd Dávid lelkiállapotát kicsit megismerni, akkor olvasd el azokat a zsoltárokat, amiket ebben az időben írt. Legtöbb zsoltár ezekben az időkben született. Aztán eljött az idő, amikor Dávid negyven évig uralkodott, és azt mondják, hogy se utána, se előtte senki nem volt olyan király Izraelben, mint ő. Nem lett tökéletes, nem lett a viselkedésében minden szempontból kifogástalan, de a szíve állapota az az alázat volt, amire szüksége van Istennek, hogy valakit behelyezzen egy helyre, az megvolt benne. Tudod, hogy Saulnak nem volt ilyen pusztaságélménye? Saul volt az az ember, aki mikor királyt akart belőle csinálni a próféta, akkor elbűjt, mert egy hamis alázat volt benne. De amikor az első győzelmét megszerezte, mint hadvezér, mint király, már emlékoszlopot akart állítani magának. Hogy én, ezt végeztem el az Úrért!

Tudod, hogy Mózes, amikor negyven évig nevelkedett Egyiptomban, és szembesült a zsidósággal, és szembesült azzal, hogy ki ő, akkor azt mondta, hogy én megmentem ezt a népet. Én elvégzem ezt a dolgot! Én megmentem őket! Mi lett a következménye? Megölte az egyiptomit, és Isten mit mondott neki? Mehetsz a pusztába! Negyven évig volt Mózes a pusztaságban. Amikor visszajött, akkor mit mondott Mózes? Uram, én nem vagyok arra alkalmas, te tudod ezt megtenni! Látod-e a jellemfejlődést? Látod-e azt, hogy a pusztaság mit végez el benned, ha nem menekülni akarsz a pusztaságból, hanem keresztül akarsz menni, és meg akarsz ott tanulni valamit? Mert ez a te érdekedben van. Isten ezt a te érdekedben teszi veled, hogy lehetőséget ad a számodra, hogy szembe nézz magaddal, a korlátaid, a nehézséged, és meglásd azt, hogy te egyedül nem vagy rá képes. A mai pszichológia pont az ellenkezőjét mondja, és tanítja. Képes vagy rá, meg tudod csinálni! A mentális trénerek is azt mondják, hogy képes vagy rá, meg tudod csinálni. Isten Igéje mit mond? Nem, nem vagy rá képes, nem tudod megcsinálni, nálam nélkül semmit nem tudsz elvégezni. Látod és érzed a különbséget? Hogy amikor valaki kevélységben, büszkeségben van, hogy én véghezviszem az akaratomat, én megcsinálom, megteszem? Én elég képzett vagyok hozzá, elég tapasztalatom van, elég rutinom van. Tudom, hogy működik ez, megcsinálom! Akkor jön az arcra esés. Mert a bukás előtt mindig ez a fajta kevélység és felfuvalkodás jár. Mindig. Hiába van benned egy látszatalázat, ó, dicsőség Istennek, minden dicsőség a Tiéd, csak Téged szolgállok! Ha nem őszinte ez az alázat, akkor borítékolható a következmény, az én életemben, a tiédben, és mindenkiében a világon.

Mózessel kapcsolatban nagyon érdekes dolog, hogy fölnevelkedett a gazdagságban, a pompában, abban, hogy bármit megvehet, bármit megtehet magáért, és magának, bármit elérhet. A legmagasabb szintre volt bejárása, fiatal férfiként bármelyik nőt megszerezhetné volna magának Egyiptomban. Gazdagság, és pompa, és ha bemegy az istállóba, bármelyik lovat kiválaszthatja a saját szekere elé. Nincs semmi akadály, és senki nem szólhat ellene semmit. A pusztaságban járt negyven évig, és egyszer, egyetlen egyszer nem olvasod, és nem hallod tőle, hogy vissza akart volna menni ehhez a gazdagsághoz. Soha, egyetlen egyszer nem olvasod azt, hogy bárcsak azok az idők lennének, jönnének vissza, mikor volt az a gazdagság az életemben! A zsidók kijöttek Egyiptomból, ugye? Átmentek a Vörös-tengeren. Az első héten hányszor hangzott el a szájukból, hogy minek hoztál ki minket ide, Mózes? Bárcsak visszamehetnénk Egyiptomba! Mindkét típus, Mózes is, és a zsidók is voltak a pusztaságban. Mózes még a szolgálatának kezdete előtt volt. Ő nem akart visszamenni a gazdag helyre. A zsidók meg a szegény helyre akartak visszamenni, mert azt hitték, hogy az milyen jó. Ami miatt negyven évig voltak a pusztaságban, az nem azért volt, mert Isten azt akarta, hogy negyven évig a pusztaságban görcsölj, és szenvedj, és kínlódj, hanem az volt a legnagyobb probléma, hogy nem bíztak meg Istenben, csak az érzelmük, az értelmük vezette őket, és ráadásul mindig, mindig mindenért panaszkodtak. Zúgolódtak. Mindig minden körülmények között. Nem tudom, én nem olvastam se József, se Dávid, se Jézus életében azt, hogy amikor bármelyikük nehéz helyzeteken ment keresztül, akkor panaszkodott volna.

Egyébként kétmillió ember tömeg a pusztaságban, meleg van, és tényleg nincs víz – lett volna jogszerű arra, hogy felkiáltson: te figyelj, szomszédok vagyunk? Persze! Te is megszomszadjol a negyven fokos tikkasztó hőségben, nem? Hol keresel vizet? Ők nem csupán azt mondták Mózesnek, hogy te Mózes, szomszédok vagyunk, hanem zúgolódtak, és panaszkodtak Mózes ellen, és Isten ellen. Csak ezt nem is tudták. Nem tudták, hogy ki ellen panaszkodnak. Nem tudták, hogy az az idő, amiben most vannak, az az időszak az ő életükben egy Istentől elrendelt rövid időszak, amiben megtanulhatnak valamit, hogy be tudják tölteni, és el tudják fogadni az ígéretüket Istentől. Hogy abban az ígéretben meg tudjanak állni, hogy birtokba tudják venni a földet, ott az ellenséget le tudják győzni, és egy néppé kovácsolódva hatalmas nemzeté válnak. Nem tudták, hogy ehhez keresztül kell nekik menni ezen a nehéz, száraz, kietlen helyen. Nem ismerték fel ezt az időt. Pedig a Prédikátor könyve mondja, ők valószínűleg nem olvasták, de Mózes tudta ezt, azt mondja:

Prédikátor 3,1–2.

1. Mindennek rendelt ideje van; és ideje van az ég alatt minden akaratnak,

2. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, ami ültetett.

Mindennek megvan a maga ideje, a kijelölt ideje van meg minden dolognak az ég alatt. Rájöttél arra, hogy a te életedben is vannak életciklusok, és életszakaszok? Az életünk folytonos életciklusok, életkorszakok, és időkorszakokból áll össze. Ez így van a természetes világban, és így van a szellemi világban is. A természetes világban, nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy van tavasz, nyár, ősz, tél, ugye? Valakinek ez újdonság? Ugye, hogy nem. Egyértelmű, hogy az idők, az időkorszakok a természetes világban változnak. Egyértelmű az például egy földművesnek, hogy a munkát, amit ő végez a földjén, azt kora tavasztól késő ősziig tudja elvégezni, télen nem nagyon. Ez azt is jelenti, hogy megvan a vetésnek az ideje, megvan az aratásnak az ideje, megvan annak az ideje, hogy gondoskodni kell az elültetett magról, megvan az ideje a betakarításnak, megvan az ideje a pihenésnek, télen. Vannak ebből kifolyólag a természetes szinten könnyebb és nehezebb napok. Tavasztól ősziig egy földműves élete nehezebb. Télen, amikor nincs sok munka a földön, akkor lehet mást csinálni, akkor könnyebb. Így van? Nem kell ehhez olyan nagy logika, hogy ezt az ember kitalálja. El kell gondolkozni azon, amit és ahogyan Jézus mondott. Ő a természetes világból hozta a példát. Szellemi értelemben hasonlóképpen van, vannak könnyebb időszakok és vannak nehezebb időszakok. De ez nem jelenti azt, hogy a nehezebb időszakokban nekünk kilátástalan, érzelmi hullámvölgyekben, letargiában, depresszióban kell lennünk, hanem azt jelenti, hogy olyan szilárdan kell állnunk a kősziklán, mint a hegyre épített város, amely szilárd alapokon áll. Jézus azt mondta a példabeszédében, amikor összehasonlította a bölcs és a bolond embert, hogy mind a kettőre el fog jönni az árvíz, a szelek beleütököznek és megpróbálják a külső körülmények. S ami miatt bölcs a bölcs, hogy hallja az Ő beszédeit és megcselekszi, a bolond hallja az Ő beszédeit, de nem cselekszi meg. Ez a különbség!

Ha te hallgatod Isten beszédét és megcselekszed, bármilyen időkorszakban és időszakban éled az életedet, akkor szilárdan meg tudsz állni, bármilyen nehézség közepette, akár a saját hibádból kerültél bele, akár az ördög hazugsága, gonoszsága miatt vagy benne, vagy Isten akar keresztül vinni valami nehézségen, hogy te a jellemedben fejlődjél. De neked tudnod kell, hogy melyiknek mik a jellemzői, és fel kell ismerned a saját életedben ezt az időt. Ilyen egy szellemi ember. Keresztényként fel kell ismerned a gyülekezeted életében is ezt az időt. Alkalom előtt mondta egy kedves testvér, hogy öt évvel ezelőtt egy pásztornak szinte teljesen elment a józan gondolkodásmódja, mert megbotráncozott valamin, hogy hogyan történhetett ez? Lehet, hogy nagyképűen hangzik, amit mondok, de engem nem sok minden lepett meg az elmúlt huszonöt évben. Ez nem azért van, mert én olyan különleges szellemi ember vagyok, hanem azért, mert tudom, hogyan működik Isten Szelleme. Nem tudok mindent róla korántsem, csak egy kis szeletet, de Isten megmutatott dolgokat. Egy kezemen

meg tudom számolni, amikor igazából csalódtam valakiben. A többiekben azért nem csalódtam, mert nem vártam tőlük mást, mert megismertem őket. Egy-két emberről tudom, ahol úgy érzem, hogy elrontottam, hogy nagyobb bizalmam volt benne a kelleténél. De igazából semmi nem kellene, hogy meglepjen téged, az égvilágon semmi, mert a Szent Szellem benned, veled van, és elvezérel minden igazságra és a bekövetkezendőket megjelenti neked. Ebben élünk, erre lettünk teremtve.

Ha van egy-két megtapasztalásod, és egy-két dolog beigazolódik, hogy úgy van, ahogy te azt előre megtudtad, legyél nagyon óvatos, ez nem jelenti azt, hogy megérkeztél, és hogy mindent tudsz. Így szokták a keresztények elrontani. Ó, nekem milyen nagy megtapasztalásom volt és úgy lett, és azt hiszik, hogy minden ezentúl úgy lesz, ahogy ők megtapasztalják, és ők a szellemi óriások, mert az Úr megmutatta. Tényleg? Péternek megmutatta az Atya Isten, hogy Jézus az Isten Fia, eltelt pár perc és a sátán által szólt Péter. Aki úgy hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen! A kevélység, a büszkeség mindig a megtévesztéssel együtt jár. Úgyhogy Isten szeretné ezeket kimunkálni benned, bennem, mindannyiunkban. Az én szívem látása, álma, vágya, célja, hogy ebben a közösségben, ebben a gyülekezetben mind ilyenek legyünk. Érettek, akik tudják azt, hogy hol a helyük, tudják, mi a dolguk, nem helyezik magukat mások fölé, hanem egymásért élnek és egymásért vannak, és nem kioktatják a másikat, hanem tudják, hogy hol a helyük, és azon a helyen végzik el azt, amit nekik el kell végezni. Amikor kilépsz erről a helyről, átléptél arra a helyre, ahol ki vagy téve a sátán játszótérén az ő tüzes nyilainak és azt hiszed, hogy ó, milyen nagy bölcsességben és védelemben vagy! Saul is ezt hitte. Meg jó páran, Abszolontól kezdve mindegyik. Bizony.

Tehát helyesen kell értelmezned mindig azt az élethelyzetet, amiben vagy. Alapigazság, hogy meg kell látnod, meg kell tudnod, meg kell ismerned a sátán céljait. A sátán célja az ő kísértéseivel együtt, és bizony van ez a három dolog, hogy a saját magad hibája miatt vagy a problémádban, a sátán miatt, vagy Isten vezet át valamin. Sokszor ezek átfedésben vannak, mert a kísértő ott volt a pusztaságban is, ahova Isten vezette a zsidókat, és neked tudnod kell, hogy mi a sátán célja. Mindig az, hogy téged kiüresítsen, hogy elbátortalanítson, hogy feladd, keserű legyél, megbotránkozott, kiüresedett, elkedvtelenedett, hitetlen legyél, és mindig az a célja, hogy felemésszen téged. Ez a célja, ez a szándéka és ebbe az irányba nyom és tol, és nyomást gyakorol rád, hogy ezt elérje benned.

Mi Isten célja azzal, ha valamit megenged az életedben, hogy keresztülmenj rajta? Mi az ő célja? Az, hogy megtisztítson téged, hogy alázatot tanulj, hogy stabillá váljál a jellemedben. Ő azt akarja, hogy egy olyan jellemfejlődésen menjél keresztül, ami képessé tesz arra, hogy a következő szinten meg tudj majd állni. Ő azt akarja, hogy megedződjél. Azt akarja, hogy erőteljes legyél. Ha belenézel a saját magad életébe vagy a gyermeked életébe, a gyermeknevelésed életébe, vagy, ha vagytok itt férfiember, vagy akár nők is, akik edzőterembe jártatok valaha is, hogyan tudsz erősebb lenni, hogyan tudsz kitartóbb lenni, hogyan tudsz stabilabb lenni? Csak úgy, ha ennek a célnak van valami akadálya, amit te legyőzve, megerősödvé túljutsz rajta. Nincs más út! Nehogy azt gondold, hogy lehetséges az, hogy Atyám, imádkozom azért, hogy adj nekem türelmet, és másnap reggel úgy ébredsz fel, hogy hopp, milyen türelmes vagy! Ha azt kérted, hogy türelmes legyél, akkor készülj fel arra, hogy másnap, a következő héten, a következő hónapban lesz egy csomó helyzet, amikor lehetőséged lesz arra, hogy a türelmedet gyakorold! Mert belekerülsz a dugóba, mert belekerülsz a leglassabb sorba a bevásárlóközpontban, mert beszélnek neked a drága keresztény testvérek, mert odaül valaki a helyedre a gyülekezetben, mert nem úgy alakulnak a dolgok abban az ütemben, ahogy te szeretnéd. S akkor mit csinálsz? Fölgerjedsz? Türelmetlenségben, előrehaladott állapotban, érzelmi viharokban kitörsz magadból? Vagy pedig észreveszed azt, hogy ezek az élethelyzetek lehetőségek számodra, hogy itt megtanulj valamit? Megtanuld azt, hogy a sorban nem nyomod rá a bevásárlókocsit az előtted lévőre, és nem szólsz be a pénztárosnak, és nem nyomod a dudát a dugóban, hogy haladjál már, hanem tudod azt, hogy

most van az a helyzet, ami a te tested, a lelked számára egy szenvedés, de ilyenkor alávetettségben tartva megedzheted magad. Erősebbé válhatsz. A puszta hely sokszor ilyen. Azt gondolod, hogy pásztor, nem tudom, miről beszélsz, az én életem eddig fenékgig tejföl volt, biztos valaki másról beszélsz! Egyébként nem gondolom, hogy ezt gondolod, mert tudjátok, miről beszélek.

Máté 16,1–3.

1. És hozzá menvén a farizeusok és sadduceusok, kísértvén, kérék Őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt.

2. Ő pedig felelvén, monda nekik: Mikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz; mert veres az ég.

3. Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Képmutatók, az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?

Látod-e itt, hogy Jézus rámutat az idők jeleire?

Mondhatod, hogy ez a végidők jele, meg a Messiás eljövételének a jele, foghatod arra is, de van egy hely, ez pedig a Lukács evangélium 12. fejezete, ahol Jézus nem a farizeusokat osztja így ki ezekkel a szavakkal, hanem a sokaságot, mindenkit.

Lukács 12,54–56.

54. Monda pedig a sokaságnak is: Mikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön; és úgy lesz.

55. És mikor halljátok fújni a déli szelet, ezt mondjátok: Hőség lesz; és úgy lesz.

56. Képmutatók, az égnek és a földnek ábrázatáról tudtok ítéletet tenni; erről az időről pedig mi dolog, hogy nem tudtok ítéletet tenni?

Nagyon-nagyon kemény dolgok ezek. Mi dolog az, hogy nem tudod, hogy milyen időket élünk? Miért nem tudod? Mikor kinézel az ablakon, akkor látod, hogy esőfelhők jönnek, és a barométeren leesett a légnyomás, fülledt a levegő, ebből eső lesz. Ezt meg tudod ítélni, a szellemi dolgokat pedig nem? Miért nem? Mikor erre vagy teremtve, erre vagy elhívva? Amikor ezt hallod, akkor ez egy picit remélem, kapirgálja a kevélységedet. Kicsit kapirgálja az, hogy nézz szembe önmagaddal! Nem arról szól ez az üzenet, hogy ledorongoljalak, hanem arról, hogy felemeljelek, mert mindannyian keresztülmegyünk ezeken a puszta helyeken. Amikor olyan száraz, és kietlen, és borzasztó, nem akar ott lenni az ember. Mindannyian keresztülmegyünk ezeken a helyeken, de ha te menekülni akarsz ebből a helyzetből, és nem az Urat keresve, az Ő jelenléte után vágyakozva, imádkozva, Igét tanulmányozva, elmélyedve a vele való közösségben mérs ezen keresztül, akkor még Isten ellen is fordulhatsz. Voltak keresztények, akik Isten ellen fordultak nehéz időkben? Voltak! A zsidók mit tettek pár nap után? Isten ellen fordultak, mert kemény volt a szívük. Kemény volt a szívük, mert nem arra néztek, akire nézni kellett volna, a gondoskodó szerető Istenre, aki hatalmas természetfölötti csodákkal megmentette őket. Pár nap alatt elfelejtették. Miért? Mert a körülményeikre, a helyzetre néztek, nem pedig a hatalmas Istenre.

Amikor fölemeled a szemeidet, akkor nem nagyon látod, hogy mi van körülötted. Miért történhetett az, hogy Jézus jóllakatta az öt ezret, ami valójában egy tizenötezernyi embertömeg. Hatalmas csoda, a tanítványok osztották szét az ennivalót és ők is szedték össze a maradékot, ami több volt, mint a kezdeti mennyiség. Megtapasztaltak egy nagyon határozott, nagyon erőteljes, világos természetfölötti dolgot Istentől, Jézuson keresztül. Aznap este mondta nekik Jézus: Hajóba, fiúk, át a Galileán! Mi történt? Jött a vihar. A tanítványok mit csináltak? A félelem, a rettegés, a kilátástalanság, a hitetlenség bugyrából így kiáltottak a kemény szívük miatt: Jézus, nem törődsz velem, hogy elveszünk? Miért nem azt mondták, hogy hát ez a kis vihar! Aki pár halat és kenyeret meg tud úgy szaporítani, hogy tizenötezer ember jóllakik, az ne tudna egy kis viharral elbánni? Hát alszom én is tovább, mint ahogy Jézus! Gyertek, fiúk, boruljunk ide Jézus mellé.

Nem! Jézus megdorgálta őket és azt mondta nekik, hogy keményszívűek vagytok, mert nem arra figyeltek, nem arra néztek, hogy Ő milyen nagy, hanem arra, hogy mi az, ami körbevesz titeket. Keresztényként, ha átmész nehéz helyzeteken, ne legyél ilyen keményszívű, ne legyél az az ember, aki elfelejtkezik arról a rengeteg sok jó dolgról, amit kapott már Istentől az elmúlt években, évtizedekben. Erre nézz! Ő akkor megtette érted, most is megteszi, mindegy, hogy mi a körülményed. Így lehet az életed egyenesen olyan fölfele ívelő, mint a hajnal fénye. Mondjuk az egy picit talán íves, de lényeg, hogy előre halad a teljes délig. Isten ezt akarja, hogy ilyen életet élj! A körülmények, a viharok jönnek-mennek, nem tudsz vele mit csinálni. Jönnek ördögi dolgok és bizony, egy-két problémába bele fogsz szaladni, amit te magad okoztál, de Isten akkor is Isten. Isten, akkor is szeret téged. Isten akkor is felemel téged. Isten akkor is meggyógyít téged és akkor is előbbre visz téged.

Mi kell ehhez? Őreá nézz! Alázd meg magad, ismerd el, ha te hibáztál! Tudod, a pusztaságban benne tart az, amikor nem vagy őszinte, amikor képmutatóskodsz. „Én erről nem tehetek. Ez nem az én felelősségem, apám miatt vagyok ilyen, anyám nem jól beszélt velem gyerekkoromban és megalázott, azért vagyok ilyen. A tanáraink utáltak az iskolában, azért nem végeztem el az iskolát és azért vagyok ilyen rossz szakember. A feleségem az oka mindennek egyébként is, erről még nem is beszéltem, na, nem, a férjem egy arrogáns, verekedő, alkoholista, én nem tehetek semmiről!” Ez a mentalitás, ez a hozzáállás benne tart téged a pusztaságban. Pedig keresztüljuthatnál rajta pár nap, pár hét alatt, vagy pár év alatt, nem kellene tíz, húsz, harminc évig kínlódnod, rajtad áll. A pusztaság időszak, a kiképzés időszaka mindenkinek eljön az életében. Nekem is volt, neked is volt, nekem is lesz, neked is lesz még. Mit teszel abban a helyzetben? Tudod, amikor megállítanak koldusok, hajléktalankok, jól szituált, vagy nem jól szituált, alkoholtól és mindenféle szagoktól bűzlő emberek, akkor én, ha van lehetőségem és időm, pár mondatot szeretek velük beszélgetni, mielőtt bármit is adnék nekik. Tudod, nekem általában nem az az első szavam, hogy hiszel-e Jézusban. Ez az én magán, zárójeles dolgom, hogy én mit szoktam tenni, nem kell neked ezt követni, de valahogy ez kialakult bennem. Meg szoktam kérdezni, hogyan kerültél ebbe a megalázó helyzetbe, hogy egy cigire, kávéra, alkoholra, kiflire kunyerálsz, koldulsz itt most tőlem az utcán? Hogy jutottál ide? Hogy sülyedtél a társadalom periferiájának erre a részére, hogy koldulnod kell az utcán, pár forintért? Kétféle válasz szokott jönni. Az egyik az, hogy hát a bank, meg az asszony, meg a társaság, és sorolják a kifogásokat, hogy ki a hibás ezért. Szokott jönni a másik, és erre is van azért bőven példa, ők azt mondják, hibáztam, rossz döntéseket hoztam, nem kellett volna azt tennem, amit tettem. Tudod, amikor ilyet hallok, a szívem sokkal jobban megindul annak az embernek az élete felé, a szükségei felé, mint amikor egy ilyen tagadásban, kevélységben van, hogy én nem tehetek semmiről, én csak a körülmények ártatlan áldozata vagyok. Valóban van olyan, hogy a körülményeknek az áldozatává válhatsz? Persze, hogy van, nem tehetsz mindenről, ami veled az életben történik. Nem tehetsz arról, hogy télen télikabátot kell föl húznod, mert hideg van, az nem a te hibád. Nem a te hibád az, hogy nyáron pólóban kell járni, mert meleg van. De hogy mit vállalsz fel, hogy elismered-e, hogy hibáztál, úgy hiszem, hogy ez egy kulcskérdés Istennél.

1János 1,9-ben van az, ha megvalljátok bűneiteket, de az eredetiben tudod, mi van? Ha elismered, hogy hibáztál. Ha elismered a hibádat. Ez a legjobb szóhasználat a szövegkörnyezetbe illően. Hű és igaz, hogy megbocsássa minden bűnödöt. Ha már itt tartunk, Isten mikor bocsát meg neked? Amikor megvallod és elhagyod? Nem. Ő Jézus Krisztusban már elvégezte. Halleluja! Ez a megigazulásunk egyik alapja, majd egyszer erről is lesz szó.

Tehát bizonyos időkorzakokon megyünk keresztül és abban az időkorzakban, amiben benne vagy, a megfelelő módon kell viselkedned, azaz értened kell az időket, amiken keresztülmész. Jézus értette az időket? Amikor fölkenetett a Szellemtől, amikor Krisztussá vált, felkentté vált, a Jordánban János megkeresztelte, galamb formájában a Szent Szellem leszállt Rá, hallotta a mennyei szót: Te vagy az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyör-

ködöm! Jézus mit tett? Aha, itt a kijelentés, én vagyok Isten Fia, gyertek srácok, menjünk Jeruzsálembe, tartsuk meg a gyülekezeti alkalmat, hirdessük az Evangéliumot, hogy minden ember üdvözljön! Nem. Érdekes, miért nem ezt tette? A Szellem a szolgálata kezdetén elvezette a pusztába. Döbbenet! Ugye, milyen fölfelé ívelő karrier? Isten kijelentése, itt a Messiás. És akkor azt gondolnánk, hogy most a rómaiak hullanak, mint a legyek, a zsidók üdvözlnek, mint sehol, soha, senki más, és Isten akarata pillanatok alatt beteljesedik. Nem! Jézust vezette a Szent Szellem a pusztaságba, ezt olvassuk a Lukács 4,1-ben. Azt olvassuk még ott, ami sokatoknak a figyelmét talán eddig elkerülte, hogy negyven napig gyötretett, kísértetett a sától. Nehogy azt gondold tehát, hogy az a három kísértés az, amivel szembe-sülnie kellett Jézusnak a negyven nap alatt a végén, hogy járkált, kicsit melege volt, éhezett, úgy jól elvolt magában, aztán a végén, mikor már végre megéhezett, akkor jött a sától és megkísértette, hogy változzanak a kövek kenyérré. Nem, nem, nem! Ez a három az, amiről tudunk, nem tudjuk az előtte lévő sokaságot, hogy milyen kísértéseken ment keresztül. Mert az Ige azt mondja, hogy negyven napig kísértetett a sától a pusztában.

Lukács 4,1–2.

1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába,

2. Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék.

Nem tudom, szoktál-e böjtölni? Mikor szoktál végre megéhezni? Itt olvassuk a sokak által ismert három kísértést, nem is erről szeretnék beszélni, talán majd egy másik alkalommal, amikor erről lesz szó. A lényeg az, hogy Jézusnak meg kellett tapasztalnia a pusztaságot és ott meg kellett tanulnia valamit. Azt mondod, hogy Attila, ezt most biztos elrontottad, valamit félreértelmezél, mert Jézusnak nem kellett tanulni, mert Ő tökéletes volt! Valóban, Jézus tökéletes volt, hibát nem követett el, és valóban lehetne sorolni, mi módon lehetne Ő szent, és tiszta, de a Biblia mégis azt mondja a Zsidó levélben, a 8,5-ben, hogy Jézus megtanulta az engedelmséget a szenvedések által. Szendvedések által engedelmséget tanult. Olvassuk el ezt is:

Zsidó 5,8. Egyszerű fordítás

8. Bár Jézus mindig is Isten Fia volt, mégis azok által tanulta meg a hitből fakadó engedelmséget, amiket elszenvedett.

Jézus szenvedett a pusztában? Igen. Milyen szenvedés volt ez? Betegségtől való szenvedés? Tragédiától való szenvedés? Nem, ezek lelki, érzelmi jellegű szenvedések voltak. A szárazság, a kietlenség a testre is hatást gyakorolt persze, de azt olvassuk itt, hogy megtanulta a hitből fakadó engedelmséget azokból, amiket elszenvedett. Persze nemcsak ott szenvedett, hanem az egész szolgálatára kivetíthető és végigvonul rajta az, hogy szenvedett a farizeusoktól, szenvedett az ócsárolóktól, szenvedett a hamis tanúktól, szenvedett a túljárnározástól és sok mindentől, ami megkísértette Őt. Egyébként a megtanulni szó itt a görögben azt jelenti, hogy tanul, megtanul, eltanul, felfog, megtud, megért, kiderít, megállapít, rájön. Amikor szenvedéseken mész keresztül a pusztaságban, és nem értesz dolgokat, Isten jelenléte olyan távolinak tűnik, amikor nem hallod tisztán a hangját, úgy érzed, mintha hátravonult volna. Ami egyébként igaz, hogy időnként Isten hátralép egy picit, hogy segítse azt, hogy te önállóbb legyél. Vagy te nem ezt teszed, amikor a gyermekedet neveled? De, ugyanezt teszed, ha bölcs és jó szülő vagy. Amikor tanítod úszni a gyereket, alatta a kezéd a derékig érő vízben, és mondod neki, kapálózzál, kapálózzál! Egyszer el kell engedned és hátrébb kell egy kicsit állnod. Vagy fogod így hatévesen, aztán fogod nyolcévesen, fogod tizenévesen is, huszonöt évesen még mindig alatta van a kezéd, ugye? Amikor negyvenévesen is alatta van a kezéd, akkor vedd már észre, hogy valamit elrontottál! Meg a gyerek is. Ha negyvenévesen még mindig anyu, apu mos rád, takarít rád, főz rád, és fizeti a számláidat, vagy te ezt teszed a gyermekeddel, akkor valamit elrontottál. Meg kell tanulni hátralépni, és nem azért, mert nem

szereted, hanem pontosan azért, mert szereted! Mert önállóságra neveled. Eljön az idő, amikor el kell őt engedned magadtól. Ha ez a foggal-körömmel ragaszkodás a gyerekedhez – mert én szültem, én neveltem, az én asztalomnál evett és csak az enyém, és nem engedlek el téged –, ez önzőség.

Isten nem önző módon szeret bennünket. Mindig velünk van, nem hagy el bennünket. Időnként az Ő kézzelfogható jelenlétét nem úgy tapasztaljuk meg, ahogy mondjuk imádat és dicsőítés közben itt a gyülekezetben. Ez azért van, hogy segítsen neked. Ez nem azt jelenti, hogy engedi, hogy a sátán téged kénye-kedvére kijátsszon, soha nem engedi meg azt, hogy nagyobb kísértésen menj keresztül, mint amit el tudsz szenvedni. Halleluja! Ez egy olyan ígéret, amire ráállhatsz. Azt is jelenti ez, hogy bármilyen élethelyzetben vagy, abból látszik az, hogy Istennek van egy hite benned, hogy te azon keresztül tudsz menni az Ő segítségével. Amikor azt mondod, hogy én ezt már nem bírom elviselni, olyan összezavart vagyok, nem tudom, miért történnek ezek a dolgok, olyan kilátástalan a helyzet, akkor a pusztaság idejét meghosszabbítod a saját életedben. Valóban van úgy, hogy nem értesz dolgokat, valóban van úgy, hogy olyan összezavartnak tűnik minden.

Én sem értek, és én sem tudok mindent. Amikor azt mondtam az előbb, hogy nem sok minden ért meglepetésképpen, ez nem azt jelenti, hogy én aztán mindent olyan világosan, tisztán értek és látok, nem is akarom soha ezt a képet senkinek az elméjében kialakítani magamról. Tudom, hogy mit tudok és tudom, hogy mit nem tudok. De amikor te úgy gondolsz, hogy többet tudsz, mint amit valójában, akkor ez segít neked abban, hogy a pusztaságban maradjál. Amikor azt gondolsz, hogy kevesebbet tudsz, mint amit tudsz valójában, tehát negatív irányba nézed le magad, ugyanúgy nem a megfelelő helyen látod magad, az alázat az egyedüli, ami megfelelő pozícióban és megfelelő szinten tart téged. Ez egy tanulási folyamat, senkitől nem várjuk el azt és tőlem se várja el senki azt, hogy olyan tökéletes életet, prédikációt, tanítást mondjak, mintha Jézus prédikálna. Igyekszem, törekszem, időnként jól sikerül, időnként még jobban, de egyetlen egy alkalommal nem tudtam volna azt mondani az elmúlt huszonhárom évben, mióta prédikálok, hogy ezt ne lehetett volna jobban csinálni, vagy ne lehetett volna máshogyan megfogalmazni, ne lehetett volna finomabban kifejezni magam, vagy esetleg keményebben, határozottabban, hogy elérje a célt. Olyan könnyen megítéljük a másikat, olyan könnyen a láthatók alapján ítélünk meg másokat. Halleluja!

A bevezetőnek az elejét elmondtam. Úgy hiszem, hogy a téma mélysége és a fontossága miatt, és a gyakorlati alkalmazásának fontossága miatt ezt az üzenetet folytatni fogom. Ki fogjuk ezt mélyebben bontani, sokkal mélyebben, hogy senkiben, semmilyen úton-módon kicsi félreértések se maradjanak, mert tudom, hogy volt egy-két mondat ma is, talán lesz az elkövetkezendőkben is, ami félreértésre adhat okot, és mintha az eddig tanultaktól ez picit különbözőbb lett volna. Nem, nem, nem! Jim is beszélt erről sokat, ha kicsit másképpen is, de ő is beszélt erről sokat. Emlékszel arra a mondására, hogy „új szint, új ördög”? Ugye? Kicsit hadd védjem meg magam, hogy ha ellenem fordulnál és már a paradicsomot akarod dobálni rám. Összhangban vagyunk azokkal a szellemi alapokkal, amit örököltünk, nem akarunk ettől eltérni, fontosnak és értékesnek tartjuk, és azt a kenetet akarjuk, ami az egyházé, amit a Szellem küldetesként helyezett el ide belénk. Dicsőség Istennek! Halleluja! Dicsérjük az Urat!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.